

ת"פ 56714/06/19 - מדינת ישראל נגד טארק מוגרבי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 56714-06-19 מדינת ישראל נ' מוגרבי

בפני בעניין:	כבוד השופט הישום אבו שחאדה המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רעות זוסמן
נגד הנאשם		טארק מוגרבי ע"י ב"כ עוה"ד מוניר ברהום

ג ז ר ד ין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשע בביצוע עבירה של פגיעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.12.18 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, ברחוב שפיק עדס 10 ברמלה (להלן: **המקום**) פנה הנאשם לשכנו, מר ע"ע (להלן: **ע'**) ודרש בצעקות כי ינקה את הזבל שהונח ברחוב, וזאת לאחר שפנה מספר פעמים לעירייה בעניין ניקיון הרחוב.
3. בתגובה לכך, שוחח ע' עם אביו, מר ב"ע (להלן: **המתלונן**), אשר הגיע למקום בשעה 12:59 או בסמוך לכך. בנסיבות המתוארות לעיל, אמר הנאשם למתלונן כי ע' לא מחונך וכי הוא יחנך אותו. בהמשך, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלונן במהלכו היו דחיפות הדדיות. או אז, דחף הנאשם את המתלונן עד שזה נפל לרצפה.
4. בשלב זה לקח ע' מקל והכה את הנאשם. בתגובה הוציא הנאשם חפץ חד ופצע את המתלונן בישבנו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חתך של 1.5 ס"מ במרכז העכוז.
5. בהמשך, רדף הנאשם עם החפץ אחרי ע' כשהוא צועק לעברו: "תעצור יא מניאק, אני אתפוס אותך ואזיין אותך".

תסקיר שירות המבחן

6. התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ולהלן עיקריו:

א. הנאשם בן 36 שנים נשוי ואב לילדה בת חמש שנים. הנאשם עובד כספק להזמנות מלט במפעל "נשר". הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ב. הנאשם סבור שההליך המשפטי המתנהל מולו אינו מוצדק, ביטא תחושות של כעס, אכזבה וחוסר אונים בהתנהלות מוסדות המדינה, בית המשפט והמשטרה כנגדו מעצם הגשת כתב האישום. עם זאת, הנאשם מסר כי מבין כיום את הבעייתיות בהתנהלותו כשבחר להתעמת עם המתלונן ולא הצליח לווסת את עצמו ולעצור את הוויכוח.

ג. שירות המבחן התרשם שיש סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם. שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה ולהטיל על הנאשם 250 שעות שירות לתועלת הציבור.

7. יודגש, בא כוח הנאשם הצהיר בשלב הטיעונים לעונש שההגנה איננה טוענת שיש לבטל את ההרשעה, על אף המלצת שירות המבחן, ושההגנה מכירה בכך שהנאשם לא עומד בתנאים שנדרשו בפסיקה לביטול ההרשעה (פרוטוקול מיום 13.09.22 עמוד 28 שורות 10-11, וגם עמוד 30 שורות 17-18).

טענות הצדדים לעונש

8. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל. לאור מכלול הנסיבות, עתרה המאשימה להציב את הנאשם ברף התחתון של המתחם המוצע ולהשית עליו 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

9. בא כוח הנאשם הדגיש שאין לנאשם עבר פלילי ושמאז האירוע מושא כתב האישום חלפו ארבע שנים ולא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. כמו כן טען שהנאשם אדם נורמטיבי, נעדר דפוסי התנהגות עברייניים ושמדובר באיש משפחה שדואג לפרנסת בני ביתו. בנוסף, בא כוח הנאשם טען שאירוע האלימות המתואר בכתב האישום בוצע על ידי הנאשם בקרבה לסייג "ההגנה העצמית" ולכן הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא של מאסר על תנאי ולא תשעה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו כעבודות שירות כפי שטענה המאשימה.

10. הנאשם בדברו האחרון לבית המשפט אמר שהוא לוקח אחריות על מעשיו ושדרך האלימות איננה דרכו ושבמהלך חייו נמנע מלהיות מעורב בפלילים בדרך כלשהי. בנוסף, טען שהטלת מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות תאלץ אותו לעזוב את מקום עבודתו ועקב כך תיפגע יכולתו לפרנס את בני ביתו.

דחיית הטענה של קרבה לסייג לאחריות פלילית

11. הטענה של ההגנה שמעשיו של הנאשם בוצעו בקרבה לסייג "ההגנה העצמית" כמשמעותה בסעיף 40ט(9) לחוק העונשין, אין בה ממש ודינה להידחות.

12. יוזכר, בעת הצגת הסדר הטיעון שהצדדים גיבשו ביניהם, נאמרו הדברים הבאים על ידי בא כוח הצדדים (פרוטוקול מיום 28 אפריל 2021 עמוד 25 שורה 12-22):

"בא כוח המאשימה:

הגענו להסדר טיעון לפיו יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. מגישה כתב אישום מתוקן. במסגרת ההסדר, חברי יצהיר שהוא לא יטען להגנה עצמית במהלך הטיעונים לעונש ובנוסף, חברי ציין בפני שהוא מבקש ששירות המבחן יבחן אי הרשעה כי הנאשם ללא עבר פלילי, המאשימה מציינת שהיא מתנגדת לאי הרשעה. נשוב ונשוחח לאחר קבלת התסקיר.

בא כוח הנאשם:

אכן זה ההסדר. הנאשם מודה בכתב האישום המתוקן. הנאשם מנעולן עצמאי וברגע שיש הרשעה פלילית ייקחו לו את הרישיון. יש לו מסמכים שיוצגו בפני שירות המבחן."

(ההדגשה שלי ה'א'ש')

13. כידוע, המשפט הפלילי מורכב משני שלבים עיקריים. בשלב הראשון במשפט על בית המשפט להכריע בשאלת האחריות הפלילית לביצוע העבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום. בשלב השני במשפט, לאחר שניתנת הכרעת דין מרשיעה, על בית המשפט להכריע בשאלת העונש שיש לגזור על הנאשם.

14. במקרה שבפני, בשלב הראשון במשפט, בעת שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והסכים שיורשע, ההודיה משמעה ויתור מלא ומוחלט על כל טענה שהייתה בפיו ושהיה בכוחה לשלול את אחריותו הפלילית לעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. במצב רגיל, אם מתקיים אחד הסייגים ששוללים אחריות פלילית, יש לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. לעומת זאת, אם הוא מודה ומורשע, באופן אוטומטי נעלמת מהעולם כל טענה שהייתה בפיו לקיומו של סייג לאחריות פלילית, וזאת גם אם לא הנאשם לא אמר במפורש שהוא מוותר על אותה טענה.

15. באשר לשלב השני במשפט, הנאשם שבפני היה יכול לבחור לשמור לעצמו את הזכות לטעון שהעבירה שבה הורשע בוצעה **בקרבה** לסייג לאחריות פלילית (במקרה זה, סייג ההגנה העצמית) וזאת כבסיס

להפחתת גבולות מתחם העונש ההולם כאמור בסעיף 40ט(9) לחוק העונשין. בפועל, במקרה שבפני, הנאשם וויתר במפורש על אותה טענה בעת הצגת הסדר הטיעון בין הצדדים וזאת כאשר הצהיר שלא יטען טענה של "הגנה עצמית" בשלב הטיעונים לעונש.

16. לטענה של "הגנה עצמית" אין כל משמעות בשלב הטיעונים לעונש מעבר לאפשרות להפחתת גבולות מתחם העונש ההולם בשל כך שמעשה האלימות שבו הורשע הנאשם נעשה בקרבה לסייג של "הגנה עצמית".

17. בעת שהנאשם הצהיר שאין בכוונתו לטעון טענה של "הגנה עצמית" בשלב הטיעונים לעונש עוד ב-28.04.21 כחלק מהסדר הטיעון עם המאשימה ובשל כך תוקנו עובדות כתב האישום, הנאשם מנוע מלטעון בהמשך שמעשי האלימות שבגינם הורשע בוצעו בקרבה לסייג של "הגנה עצמית".

18. יתר על כן, המאשימה התנגדה, ובצדק רב, בעת שמיעת הטיעונים לעונש לטענה של הנאשם שמעשה האלימות שבגיננו הורשע נעשה בקרבה לסייג של "הגנה עצמית", וזאת לא כל שכן שבעת הצגת הסדר הטיעון סוכם שהנאשם מוותר על אותה טענה.

הגדרת מתחם העונש ההולם

19. העבירה שבה הורשע הנאשם היא עבירה חמורה. על "תת-תרבות" הסכין ועל הצורך למגר את התופעה הבזויה של שימוש בחפצים חדים ככלי לפתרון סכסוכים, עמד בית המשפט העליון לא אחת (ראו למשל: ע"פ 6980/15 אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.04.16) בפסקה 16; ע"פ 5828/14 מדינת ישראל נ' כילאני (פורסם בנבו, 04.03.15) בפסקה 9). הלכה פסוקה היא כי עבירות מסוג זה מחייבות השתתפות עונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג ובריח, וזאת אף כאשר העבריין הוא בגיר צעיר ונעדר עבר פלילי קודם (ראו למשל: ע"פ 8823/12 שבתאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.07.14) בפסקה 40).

20. יתר על כן, סעיף 334 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"334. הפוצע חברו שלא כדיו, דינו - מאסר שלוש שנים".

21. סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין קובע כדלקמן:

335. (א) נעברה עבירה לפי סעיפים 333 או 334 -

(1) כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה."

22. עינינו הרואות כי העבירה של "פציעה" היא עבירה מסוג עוון עם עונש מקסימלי של שלוש שנות מאסר ובעוד שהעבירה שבה הורשע הנאשם שעניינה "פציעה כשהעברין נושא נשק קר" היא עבירה מסוג פשע הנושאת לצידה עונש מקסימלי של שש שנות מאסר. לכן, דרגת חומרתה של העבירה שבה הורשע הנאשם מובילה למסקנה הברורה שהגבול התחתון של מתחם העונש ההולם לאירוע העברייני המתואר בכתב האישום לא יכול להתחיל ממאסר על תנאי כפי שטענה ההגנה.

23. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של פציעה כשהעברין נושא נשק קר לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) (להלן: **פסק דין עמרם**) היה מדובר במבקש שהורשע בבית משפט השלום בעבירות של חבלה ופציעה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, המתלונן הציע למבקש לשנות עמו משקה אלכוהול. בתגובה לכך תקף אותו המבקש וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה, כך שהבקבוק נשבר על ראשו של המתלונן. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לו לחתך עמוק של 10 ס"מ בפניו, קרוב לאוזנו, שבגינו נזקק לטיפול רפואי בבית החולים. המבקש היה בן 18 וחצי שנים בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי ונטל אחריות על מעשיו. בית משפט השלום גזר עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז התקבל ונקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים ועד שנתיים מאסר בפועל. עונשו הוחמר לשנת מאסר מאחורי סורג ובריח. הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ואשר בחר לתת רשות ערעור ודן בערעור בהרכב של שלושה שופטים. בסופו של יום, הערעור נדחה.

בפסק דין **עמרם** המבקש טען שיש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע (בין 9 ל-24 חודשי מאסר) ולהסתפק בעבודות שירות. הטענה נדחתה פה אחד על ידי בית המשפט העליון במותב תלתא וזאת מחמישה נימוקים. ראשית, העבירה בה הורשע המבקש, בנסיבות ביצועה, היא עבירה חמורה ועל העונש לבטא את שאת הנפש הרבה של החברה ממעשי אלימות מכוערים. שנית, לסוגיית השיקום יש פנים לכאן ולכאן. שלישית, על בית המשפט לתת משקל רב לפגיעה במתלונן ועליו להשוות לנגד עיניו את קורבן העבירה. בית המשפט קבע שקשה להלום מצב בו אדם התוקף את חברו ודוקר אותו, אינו מרצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. רביעית, העונש שהושת ממוקם באזור הרף התחתון של מתחם העונש ההולם ויש בכך משום הקלה בעונש. חמישית, מדובר בגלגול שלישי בסוגיית העונש ואין מקום להתערב בעונש שהושת.

ב. רע"פ 9157/20 **גרוסברג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.1.21). המבקש שפך נוזל הנחזה לאקונומיקה על המתלונן ותקף אותו באגרופים תוך שימוש באגרופן ברזל. בעקבות כך נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות נפיחות באף ומאחורי אוזן שמאל, חתך מעל אפו, שטף

דם בעין שמאל וכוויה בדרגה 1 בלחי שמאל. בית משפט השלום השית עליו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה גם כן.

ג. רע"פ 5128/21 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.8.21). המבקש תקף את המתלונן תוך שימוש במקל ואגרופן. כתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה חודרת בלחי שהצריכה טיפול רפואי, תפרים, קיבוע וטיפול פלסטיקאי וכן חתך בראשו. הושתו עליו 15 חודשי מאסר בפועל על ידי בית משפט השלום, תוך קביעה שמתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 4121/22 **סנדוקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.6.22). המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ופציעה כשהעברין מזויין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ניגש המבקש לבעל מכולת צעק עליו ושלף סכין מכיסו. בהמשך, החלה קטטה בין המבקש, בעל המכולת ומשתתפים נוספים ובמהלכה הכה המבקש את בעל המכולת באמצעות אבן ודקר אותו ברכו באמצעות סכין. כתוצאה ממעשי המבקש, נפצע בעל המכולת, ונזקק ל-3 תפרים בברכו הימנית ו-5 תפרים בכתפו השמאלית. בית משפט השלום גזר עליו עונש של חודש מאסר בפועל. על גזר דינו של בית משפט השלום, הגישה המדינה ערעור על קולת העונש. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והחמיר את העונש של המבקש לשמונה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי המבקש לבית משפט העליון נדחתה.

24. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס. יובהר, לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

25. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן לקולא: העדר עבר פלילי; ההשלכות של השתתפות עונש מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודת שירות על הנאשם ובני ביתו במיוחד לאור החשש שיאבד את מקום עבודתו והפגיעה בפרנסתם; הודאה בכתב האישום המתוקן וחיסכון בזמן שיפוטי; הבעת חרטה על מעשיו.

26. לפיכך הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו במקום ובזמנים שהורה עליהם הממונה על עבודות שירות בחוות דעתו מיום 17.08.2022.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלון בסך 7,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.12.22 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מדי.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.2023 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.